

حمل و نقل پایدار و سیاست‌هایی برای رسیدن به آن با معرفی استراتژی ASI

امیر حسین زندی اتشبار، دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی توسعه منطقه ای دانشگاه علامه
طباطبایی¹

دکتر علی خاکساری، استاد یار دانشگاه علامه طباطبایی، دانشکده علوم اجتماعی

amirhza@yahoo.com, 09133276671

چکیده

مطلوب خواهی انسان‌ها و همچنین درک نیازهای آیندگان، بشر را واداشت تا به مسائل نگاهی نو بیاندازد و مفهومی با نام پایداری به واژگان علوم مختلف وارد شد؛ پایداری در دیدگاه جامع از سه جزء اساسی تشکیل شده است: اقتصاد، جامعه و محیط. به طور کلی حمل و نقل پایدار دارای 3 رویکرد می باشد: اقداماتی در جهت کاهش و حذف سفرهای درون شهری، حرکت به سمت شیوه های حمل و نقل غیر موتوری مانند پیاده روی و دوچرخه سواری به جای استفاده از سیستم حمل و نقل موتوری و منجر به روی آوردن به سیستم حمل و نقلی نوین در بخش انرژی گردد.

دلایل زیادی بر ناپایداری سیستم حمل و نقل وجود دارد همانند: محدودیت های ذخایر نفتی، ترافیک و شلوغی بیش از حد شهرها، افزایش آلودگی، حوادث و جراحات های بسیار حاصل از وسائط نقلیه و ... لذا ما در این مقاله با بررسی جدیدترین سیاست‌ها و راهکارهای علمی و عملی برای رسیدن به حمل و نقلی پایدار از منابع مختلف به دست چین کردن مناسبترین آن‌ها اهتمام ورزیده ایم که برنامه ریزان شهری و سیاست‌گذاران حمل و نقل می‌بایست از هر کدام این‌ها در شرایط مناسب و مقتضی استفاده نمایند برخی از این سیاست‌ها عبارتند از: تغییر ساختار شهری و کاربری اراضی، تغییر فرهنگ استفاده از وسایط نقلیه شخصی، مدیریت تقاضای سفر، ارتقاء کیفیت زیست محیطی، کاهش نیاز به سفر و تقلیل کاهش تأثیرات سوء حمل و نقل.

از آنجا که این مقاله به دنبال یافتن راهبردی مناسب جهت رسیدن هر چه بیشتر به حمل و نقل پایدار است در انتها با معرفی استراتژی ASI که از نظر محققین مناسب‌ترین استراتژی برای کشور عزیزمان ایران است پرداخته است.

کلمات کلیدی: پایداری، حمل و نقل پایدار، اهداف حمل و نقل پایدار، سیاست‌های حمل و نقل پایدار، استراتژی ASI.